

Taoizm

Autor tekstu: **Mariusz Agnosiewicz**

Prekursorem drugiej z wielkich religii chińskich był **Laotse**. „Żył z dala od spraw bieżących. Mamy po nim księgę **Tao-te** (droga cnoty), która traktuje o obowiązkach i polityce w stylu ciemnym. Gruntem jego doktryny jest panteizm mistyczny; jego moralność jest ascetyczna, prawie chrześcijańska. Tao jest to rozum, który rządzi światem, i od którego człowiek winien brać natchnienia; temu celowi rozmyślanie sprzyja więcej, niż wiedza.” [1]

Znany taoistyczny znak symbolizuje dwa przeciwstawne elementy kosmiczne: element *in* (negatywny, bierny, mroczny, i jak to zwykle bywa u proroków: żeński) oraz element *jang* (pozytywny, czynny, jasny, męski)

„Laotse potępia gwałt, wojnę; chce sprowadzić dominimum interwencję państwa. **"Odpłacaj za zło sprawiedliwością, a za dobroć dobrocią"**. To zalecenie nie jest również zapożyczone z naszych Ksiąg świętych.

Religią, opartą na Tao, jest taoizm; ta religja bardzo zwyrodniała. Wpływy buddyjskie, skomplikowany system magji nadwerzęły jej charakter (filozoficzna postawa Lao-tsy i Czuang-tsy stały się z biegiem czasu źródłem najgorszych praktyk religijnych, które oddaliły się od filozofii; obecnie taoizm posiada magiczne sztuki takie jak: kontrola oddechu, alchemia, dieta, sztuka erotyczna zapewniająca osiągnięcie jak największej fizycznej i psychicznej mocy oraz maksymalne przedłużenie życia, w związku z tym powstawały nawet legendy o nieśmiertelnych taoistach, którzy zgłębili dodatkowo sztukę latania na obłokach, ukazywania się i znikania wedle woli i innych niezwykłości, żywić się oni mieli rosą lub magicznymi owocami, jak donoszą kroniki w roku 219 p.n.e. cesarz Szy Huang Ti wysłał trzytysięczną flotyllę chłopców i dziewcząt, aby poszukiwali owych mitycznych miejsc zamieszkałych przez tych nadludzi, tradycja mówi, że jedynym wynikiem wyprawy było założenie Japonii- przyp.). Taoizm ma **egzorcystów, mnichów i zakonnice, naczelnika religijnego, który jest jakby papieżem** (bez władzy świeckiej). Obrzędy są archaiczniejsze od doktryny, będąc pochodzenia ludowego. W święto wiosny zapalają ogień, w które kapłani taoistyczni, nawpół nadzy, rzucają ryżu i soli, i które przebiegają boso; jest to przeżytek kultu słonecznego. Woda jest uosobiona przez króla Smoków, któremu wznoszą świątynie na brzegach jezior i rzek. Zmarłym winno się zapewnić spoczynek w mogile, bez czego dokuczać będą żywym. Drobiazgowo przepisy czuwają nad wyborem grobowców, i nieskończone ostrożności zachowywane są, żeby przeszkodzić ich pogwałceniu. Wszystko to tworzy umiejętność, zwaną **feng-szui**, do której pobożni taoiści są tem więcej przywiązani, że kładła długo przeszkody pracom inżynierów europejskich (feng-szui jest po buddyzmie i jodze, kolejną idiotyczną ideą, którą Zachód recypował w swej szalonej modzie dalekowschodniej; poradniki feng-szui występują w wielu tłumaczeniach i wielu wydaniach — przyp.). [2]

Dziś, skutek przymusowej ateizacji pod rządami komunistycznymi efekt jest taki, że zabobon nie tylko nie niknie, ale wręcz się umacnia. Jak podaje artykuł z 1987 r. z kanadyjskiej gazety *Globe and Mail*: „Więszkość wiosek ma swego specjalistę od feng-szui - najczęściej jest to sędziwy wieśniak, który zna się na siłach tkwiących w wietrze (feng) i wodzie (szui) i potrafi wskazać najdogodniejsze miejsce na wszystko — na grób rodzinny, na nowy dom czy na ustawienie mebli w pokoju”

Historia

„W II wieku n.e. taoizm przybrał formę zorganizowaną. Niejaki Czang Ling albo Czang Tao-ling, zajmujący się alchemią i uzdrawianiem za pomocą magii, utworzył w zachodnich Chinach tajne stowarzyszenie taoistyczne. Ponieważ od każdego członka pobierał składkę wysokości pięciu miarek ryżu, ruch ten nazywano taoizmem „pięciu miarek ryżu” (wu-tou-mi tao). Czang Tao-ling, który w myśl własnych zapewnień otrzymał objawienie od Lao Tzu, stał się pierwszym „niebiańskim mistrzem”. Legenda głosi, że zdołał w końcu sporządzić eliksir życia i wstąpił do nieba, dosiadłszy tygrysa na górze Lung-hu (Góra Smoków i Tygrysów) w prowincji Kiangsi. Od Czang Tao-linga zaczyna się długa, wieloletnia linia „niebiańskich mistrzów”, z których każdy podawał się za jego wcielenie. W VII wieku, za panowania dynastii T'ang (618-907 n.e.), w życiu religijnym Chin coraz bardziej zyskiwał na znaczeniu buddyzm. Dla przeciwwagi okrzyknięto taoizm religią o rdzennie chińskich korzeniach. Lao Tzu został

podniesiony do rangi bóstwa, a pisma taoistyczne ogłoszono świętymi. Przystąpiono do budowy świątyń i klasztorów oraz do zakładania zakonów męskich i żeńskich (...) Tak oto pierwotna szkoła mistyczna filozofii przekształciła się w religię skalaną wiarą w istnienie półbogów, nieśmiertelnych duchów i ognia piekielnego" [3]

in plus

Wielce pozytywnym wątkiem w tym systemie religijnym były słowa Czuang-tsy o wolności. Według niego każda istota jest nieskrępowana żadnymi zasadami tzw. moralnymi, dla każdego dobry jest taki sposób życia jaki uzna za właściwy (oczywiście nieszkodzący innym). **Nie należy więc niewolić innych nawet dla ich rzekomego dobra.**

Według taoizmu siła pobudzająca do wyświadczenia dobra tkwi w **przyrodzie**

Przypisy:

[1] "Orpheus - Historia Powszechna Religij" - Salomon Reinach, Księgarnia F. Hoesicka, Warszawa 1929

[2] "Orpheus - Historia Powszechna Religij" - Salomon Reinach, Księgarnia F. Hoesicka, Warszawa 1929

[3] "Człowiek poszukuje Boga" - Watch Tower Bible And Track Society Of Pennsylvania, 1994, s.170-173

Mariusz Agnosiewicz

Założyciel, redaktor naczelny i publicysta Racjonalisty, założyciel i prezes Polskiego Stowarzyszenia Racjonalistów. Kontakt online ([GG](#), [Skype](#))

[Strona www autora](#)

[Pokaż inne teksty autora](#)

(Publikacja: 27-07-2002)

[Oryginał.](http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,1536) (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,1536>)

Contents Copyright © 2000-2008 by Mariusz Agnosiewicz

Programming Copyright © 2001-2008 Michał Przech

Autorem tej witryny jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.

Właścicielem witryny są Mariusz Agnosiewicz oraz Autor.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tej witryny i jakiegokolwiek ich części.

Wszystkie strony tego serwisu, wliczając w to strukturę podkatalogów, skrypty JavaScript oraz inne programy komputerowe, zostały wytworzone i są administrowane przez Autora. Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tej witryny oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tej witryny i nie korzystać z jej zasobów.

Informacje zawarte na tej witrynie przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach

informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów serwisu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na witrynie. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki zawiera.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych serwisu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl